

NATO-Ruslands-Rådet skal mødes 13. juli – Putin til møde i Finland over flysikkerhed over Østersøen

2. juli 2016 – NATO-Ruslands-Rådet skal mødes den 13. juli, få dage efter afslutningen af NATO-topmødet [i Warszawa, Polen], for her at diskutere spørgsmål om flysikkerhed i luftrummet over Det baltiske Hav (Østersøen), samt andre eventuelle emner.

"I øjeblikket er spørgsmålet om flysikkerhed over Det baltiske Hav på dagsordenen for Rusland-NATO-Rådet, på niveau for permanente repræsentanter, og som er planlagt til den 13. juli 2016", sagde det Russiske Forsvarsministerium i en erklæring.

Reuters rapporterer, at forsvarsminister Sergei Shoigu også sagde, at Rusland vil begynde at arbejde på en række forholdsregler, der skal forbedre flysikkerheden over Det baltiske Hav, inkl. en forholdsregel, der ville kræve, at russiske militære fly flyver med tændte transponders. Dette kommer efter Putins møde med den finske præsident Sauli Niinisto i dennes sommerresidens i det sydlige Finland, i går. Niinisto kom med forslaget om transponders over Det baltiske Hav, og Putin svarede, at han ville beordre, at arbejdet på dette spørgsmål skulle begynde, idet han bemærkede, at NATO har dobbelt så mange flyvninger i dette område, som Rusland. Shoigus udtalelse reflekterer gennemførelsen af Putins direktiv.

Foto: Den finske præsident Sauli Niinisto hilser den russiske præsident Vladimir Putin velkommen på førstnævntes sommerresidens i Kultaranta i den sydvestlige, finske skærgård.

Lyndon LaRouche: Det transatlantiske finansielle system er dømt til undergang (og det ved I!)

30. juni 2016 (Leder) – Under en diskussion torsdag med sin Policy Committee og andre kolleger understregede Lyndon LaRouche, at det nuværende, finansielle system er ved at bryde sammen, og at systemet, som system, ikke kan overleve. De store, finansielle institutioner, inklusive centralbankerne, er håbløst og uigenkaldeligt bankerot. LaRouche bemærkede, at, alt imens der eksisterer en forfærdelig risiko for krig, der drives frem af de kredse, hvis magt udspringer af det aktuelle finansielle system, så er en stor del af de trusler, der kommer ud af munden på Barack Obama og nogle NATO-folk, faktisk ikke andet end bluff. Truslerne, som de udslynger imod Rusland og Kina, virker ikke.

Ikke desto mindre kan denne sammenblanding, med både den finansielle front og krigsfronten, føre til et alvorligt sammenbrud, som menneskeheden ikke er parat til at håndtere.

I denne uge udstedte både Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS) rapporter, der klart indikerede hele det transatlantiske finansielle systems disintegration. Bankernes udlån i hele den avancerede sektor er totalt kollapsede. Der er ingen som helst kapitalindstrømning til realøkonomien, den produktive økonomi,

i henhold til de data, som BIS har frembragt. IMF har udstedt en dystre advarsel om, at Deutsche Bank står foran nedsmeltning, og alene dette kunne udløse en systemisk krise.

I takt med, at NATO-folk færdiggør planerne for statsledernes topmøde i Warszawa, Polen, den 8.-9. juli, opbygges vanviddet mod Rusland yderligere. Onsdag var præsident Obama i Ottawa til sit endelige topmøde med sine canadiske og mexicanske modparter. Han benyttede anledningen til at kaste sig ud i en tirade imod Rusland og nærmest tiggede Canada om at udsende en kampbataljon til De Baltiske Stater.

Sæt denne galskab op i kontrast til **Schiller Instituttets ekstraordinære konference, der fandt sted sidste weekend i Berlin**, hvor ledere fra fire kontinenter kom sammen for at diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme for en tankegang, der skal få verden ud af den nuværende, eksistentielle katastrofe.

Som både Lyndon og Helga LaRouche understregede under weekendens begivenheder i Berlin, så er det presserende nødvendigt, at vi skaber et revolutionært skifte i tankegang, der fokuserer på en opbygning af en fremtid med samarbejde mellem suveræne nationer og integrerede regioner i verden. Kinas program med 'Ét bælte, én vej' er paradigmatisk for denne nye form for tankegang, der må vedtages af ledende borgere i verden.

Det nuværende system er dødt, og det kan ikke overleve ret meget længere.

Video: Hør Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra konferencen i Berlin, 25.-26. juni, 2016. En dansk oversættelse af talen er på vej. Bliv på kanalen!

Titelfoto: Mineudlaggeren FNS Uusimaa fra den finske flåde sejler i Det baltiske Hav (Østersøen) under BALTOPS den 7. juni, 2016, som en del af øvelser, der skal demonstrere beslutsomhed hos styrkerne fra NATO og dens partnere.

**POLITISK ORIENTERING den 30.
juni 2016:
Efter Brexit: EU
disintegrerer, mens Rusland-
Kina konsolideres//
Schiller Instituttets Berlin-
konference**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**PRESSEMEDDELELSE:
International Schiller
Institut-konference
i Berlin, 25. – 26. juni**

2016:

»At skabe en fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssance for klassisk kultur«

28. juni 2016 – Schiller Instituttets internationale todages konference samlede flere end 300 gæster fra 24 nationer og fire kontinenter til en intens og dybtgående dialog om, hvorledes den umiddelbare fare for en verdenskrig kan standses ved i stedet at skabe et nyt paradigme for globalt samarbejde og udvikling, baseret på en dialog mellem civilisationer og den menneskelige arts enestående kreativitet. Konferencedeltagerne var ekstremt opmærksomme på optrapningen af den vestlige, geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina og faren for atomkrig, og en resolution vedtoges, der krævede den omgående afslutning af sanktioner mod Rusland og Syrien. At gøre en ende på krigen og genopbygge det krigshærgede Syrien og hele det sydvestasiatiske område var et hovedfokus på konferencen, hvor dr. Bouthaina Shaaban, medlem af Syriens præsidentskab, talte til konferencens tilhørere og deltog i en bevægende, Spørgsmål & Svar-live stream.

Download (PDF, Unknown)

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todageskonferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Institutet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Institutet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Institutet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »Too Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for

en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres

af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse lande« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

Putin kommenterer Brexit-afstemning

25. juni 2016 – Under en pressekonference ved afslutningen af Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i går, svarede den russiske præsident Vladimir Putin på spørgsmål om Brexit-afstemningen. Han lagde ud med at angribe den britiske premierminister Camerons kommentarer om, at, nu havde Rusland fået det, de ville, med Brexit-afstemningen. Putin sagde, "Rusland har aldrig haft planer om, og har heller ikke søgt, at influere afstemningen", og at Cameron indlod sig på et "virkelig lavt niveau af politiske taler". Putin fortsatte med at bemærke, at det var tydeligt, at "det overvældende flertal af britiske borgere ikke synes om ... magtkoncentrationen ... [og] udviskningen af nationale grænser", som medlemskab af EU medfører, og at der desuden "ikke er nogen, der ønsker at brødføde og give understøttelse til svagere økonomier og betale støtte til andre stater og hele nationer" ... en klar henvisning til EU-økonomiernes kollapsede tilstand.

Putin tilføjede: "Jeg er sikker på, at alt falder på plads i den nærmeste fremtid. Vi forventer ingen global opstand som resultat."

Han forventer heller ikke, at sanktionspolitikken imod Rusland vil ændre sig som følge af Brexit-afstemningen. "Med hensyn til, hvad der vil ske i den økonomiske og politiske sfære i kølvandet på Storbritanniens exit, så vil vi få det at se i den nærmeste fremtid. Vi får se."

Foto: I forbindelse med SCO-topmødet i Kasakhstan vedtog Rusland, Kina og Mongoliet at skabe en økonomisk korridor mellem landene. Mongoliet har p.t. observatørstatus i SCO.

Sverige og Finland enige: De trues ikke af Rusland

25. juni 2016 – Hvis NATO har "genopdaget" sin kernemission pga. den angivelige trussel fra Rusland, så udfordrer Sverige og Finland denne idé, selv om deres ordlyd er relativt mild. Det endelige resultat af et todages topmøde mellem den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö i Finland, som sluttede den 20. juni, er, at de to lande aftalte et tættere militært samarbejde, men ikke i en formel alliance med hinanden eller i et NATO-medlemskab, rapporterer *Defense News* i går. »Vi vil fortsætte med at forbedre militært samarbejde med Finland. Vi har ingen ambitioner om, at dette skal udvikle sig til en forsvarsalliance, og det søger vi heller ikke«, sagde Löfven. Generelt var de to ledere enige om, at, alt imens sikkerhedsbilledet i det større baltiske område er

destabiliseret, så udgør Rusland ikke en direkte sikkerhedstrussel for hverken Finland eller Sverige. "Rusland udviser ingen konkret, klart mærkbar trussel mod vores sikkerhed", sagde Niinistö. Denne situationsvurdering fra både Sverige og Finland, sagde Löfven, bidrager til Sveriges anskuelse, at medlemskab af NATO ikke er en mulighed for det alliancefri nordiske land på nuværende tidspunkt.

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö under den udenrigs- og sikkerhedspolitiske konference Gullrandasamtalen.

Det russiske parlament udsteder en advarsel mod NATO's militære opbygning

24. juni 2016 – Den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, vedtog i går et forslag, der advarede NATO om, at dens forstærkninger i Østeuropa risikerer at levere gnisten til en ny Kold Krig, og at den vil tilskynde Moskva og hendes allierede til at anskue området som et mål for gengældelse, rapporterer *Newsweek* i går med reference til TASS. Parlamentsmedlemmer kaldte planer for yderligere NATO-udvidelse for "en farlig tendens, hvis hensigt synes at være, ikke forsvar, men at føre en ny Kold Krig."

"I et scenarie, hvor NATO's lederskab forsøger at retfærdiggøre alliansens eksistens ved at brygge en konfrontation med Rusland sammen, finder medlemmer af Statsdumaen det nødvendigt at forene kræfterne med kolleger i

udlandet for at overvinde farlige tendenser, der er i stand til at forårsage en politisk og væbnet konfrontation”, lyder erklæringen.

EU er bankerot, og sammenbrud er ikke en reaktion på Brexit:

Valget er klart; vi behøver et Nyt Paradigme, med globalt samarbejde om udvikling, med Rusland og Kina, og Europa og USA!

Så vi ser nu, mht. efter denne afstemning, indikationer på det fortsatte sammenbrud i Europa og det transatlantiske system, der allerede var i gang; men på den anden side har vi noget fuldstændigt bemærkelsesværdigt, der introduceres. Vi ser Putin og Modi – Indiens premierminister, præsident Xi i Kina, SCO-topmødet i denne weekend og indgåelsen af massive aftaler for økonomisk samarbejde og udvikling, inklusive samarbejde om rummet. Spørgsmålet lyder, hvor er USA i alt dette? Ideen om, at renæssance-begrebet om menneskeheden, baseret på denne identitet med at skabe fremtiden og genoprette en moralsk værdi i samfundet, ses direkte i det, som Rusland og Kina gør netop nu; og hvorfor dette er et krav til USA's moral, der er

af afgørende betydning, om, at USA skal ændre dette og tilslutte sig denne kurs.

Download (PDF, Unknown)

Hvordan nationer vinder: Ikke med NATO, men med NASA!

21. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at Obamaregeringen og NATO er kommet tættere på at fremprovokere militære opgør, der ikke efterlader overlevende, med Rusland og Kina, så er et skarpt brud med dette opgør opstået i Europa i særdeleshed, og i Japan, og det er på vej i USA.

EIR og LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for dette skift, bort fra randen af en ukontrollerbar krig, siden vi for en måned siden lancerede den internationale appel, »Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, som tusinder af tænkende mennesker og ledende personer i mange lande har underskrevet; dette har skabt »den fremskudte front«, bag hvilken det politiske skift er i færd med at bryde ud imod det militære opgør med Rusland, som Obama og briterne tydeligvis ønsker skal blive resultatet af dette NATO-topmøde i begyndelsen af juli. Den stadig voksende splittelse, der nu er i Tysklands regeringskoalition, med krav om at stop NATO's 50.000 mand stærke øvelser på Ruslands grænser; Den japanske beslutning om at trodse Obama med to Abe-Putin topmøder; de stærke skift over mod økonomisk udvikling og samarbejde i Italien og Frankrig – alt dette udgør et oprør mod Obamas og briternes krigspolitik, der var i færd med at åbne døren på

vid gab for en endegyldig katastrofe for menneskeheden.

Dette oprør kan blive til en virkelig revolution for en sand, menneskelig fremtid. For dem, der ønsker at undfly en atomar konfrontation med Rusland og Kina, samt de transatlantiske økonomiers stadigt forværende kollaps, findes alternativet allerede. Og USA – med Obama ude – må bringes til sin egen interesse, hvor det tilslutter sig dette nye paradigme snarere end at detonere en krig, der ikke har nogen overlevende.

Dersom den menneskelige art skal have en lysende fremtid – på den anden side af selve randen af fremprovokeret krig mellem atomare supermagter, hvor vi i øjeblikket befinder os – så vil det blive bestemt af nationer, der har et langsigtet perspektiv med gensidig økonomisk udvikling og udforskning af rummet. Og det vil nu sige Kina og Rusland (samt Indien). Disse to nationer vil i den kommende weekend afholde et økonomisk topmøde, hvor det centrale fokus vil ligge på et samarbejde om udforskning af rummet: »samarbejde omkring skabelsen af en tung raket og etableringen af interaktion inden for området med rumstationer og langdistance-rumrejser, som vil være til gavn for menneskeheden i sin helhed snarere end blot for de deltagende stater.«

Et amerikanske rumprograms hele ånd udgjorde Amerikas »en håbets bavn« for hele menneskeheden. Det er blevet skåret tilbage i årtier, og menneskers rejser ud i rummet er nu grundlæggende set blevet annulleret under Obama. Men indbydelsen til en storslået genoplivelse af NASA's opdagelsesrejser for hele menneskeheden ligger på bordet. Det er vores opgave at gribe den og virkeliggøre den; og at gøre en ende på det nuværende, globale krigsopgør, før det er for sent.

(se også: »Ingen overlevende«, video fra LaRouchePAC med danske undertekster.)

Med et forsvar for Steinmeier åbner Tyskland op for opposition imod NATO-krig

21. juni 2016 – En øjensynlig splittelse i Tysklands regeringskoalition over NATO's militærøvelser og deployeringer af BMD-systemet, som truer Rusland, kunne muligvis betyde et skifte hos Tysklands befolkning og institutioner, der er i færd med at indse, at NATO's optrapning truer selve Europas overlevelse.

Den tyske leder, der d. 16. juni betegnede NATO's øvelser som "sabelraslen," og "krigshyl" imod Rusland og krævede dem stoppet, udenrigsminister Frank-Walther Steinmeier, nyder for indeværende den største opbakning af alle tyske politikere, ifølge meningsmålinger. NATO's generalsekretær Jens Stoltenbergs og andres efterfølgende angreb på Steinmeier blev tirsdag kraftigt tilbagevist som "absurde" af den tyske vicekansler Sigmar Gabriel, der rapporteres at skulle rejse til Moskva i næste uge for at mødes med den russiske præsident Putin.

Tidligere chef for NATO's Militærkomité (2002-2005) general Harald Kujat (pensioneret tidligere stabschef for de tyske væbnede styrker) sagde til den tyske NDR radiostation i et interview tirsdag morgen, at han fuldt ud støtter udenrigsminister Steinmeier. General Kujats stillingtagen repræsenterer en dybtgående konsensus blandt tyske militære og strategiske eksperter om, ikke alene, at konflikten med Rusland helt unødvendigt udsprang i Vesten, men også, at en optrapning vil føre til et strategisk, atomart opgør. General Kujat sagde, at, i en kriseperiode som denne, vil militære

forholdsregler altid resultere i en optrapning. Han stillede det selvindlysende spørgsmål: "Ønsker man at optrappe spændingerne, eller ønsker man at være med til at reducere spændingerne?" Til at løse de mange konflikter i verden, det være sig i Ukraine, Syrien eller Libyen, "har vi brug for Rusland ... det er et spørgsmål om fornuft, hvilken vej man vælger, og jeg tror, udenrigsministeren [Steinmeier] ønskede at forandre tingene."

Kujat sagde, at kritikken af Steinmeier var "et pavlovsk svar på udenrigsministerens bemærkninger, og komplet absurd. Jeg mener, at de bør lytte omhyggeligt til, hvad han sagde. Han foreslår den rigtige fremgangsmåde."

I Berlin d. 21. juni mødtes den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy med den tyske kansler Angela Merkel, og han advarede dernæst mod den fare, der bærer ved til bålet med øgede spændinger mellem Rusland og den Europæiske Union.

"Vi kan kun løse problemerne mellem Europa og Rusland gennem dialog," sagde Sarkozy. Han definerede den alvorligste trussel mod Europa som værende terroristgrupperne ISIS og al-Qaeda, der begge bekæmpes af Rusland.

Vi har nået det springende punkt – Vi må tage lederskab

nu!

Hr. LaRouche havde en langt mere fundamental pointe, som han ønskede at fastslå for os i dag, og det er, at, uagtet disse faktorer på kort sigt, så er hele det transatlantiske finansielle system parat til at nedsmelte. Vi ved ikke præcis, hvornår det vil ske, men vi ved, at det er fuldstændig uundgåeligt, og det afgørende spørgsmål er derfor: hvilken slags planer vil der foreligge; hvilke fornuftige spillere her i USA og Europa vil udvikle en strategi for en erstatning af det nuværende system? Det er håbløst bankerot. Der findes ingen måde, hvorpå denne proces kan løses.

Fuld dansk oversættelse af LPAC Fredags-webcast, 17. juni 2016:

Download (PDF, Unknown)

Verden har valget mellem to systemer

21. juni 2016 (Leder) – »Formålet med øvelsen er klar«, sagde den polske præsident Andrzej Duda. »Vi forbereder et angreb.«

USA's befolkning er ubevidst om de to mest betydningsfulde, geopolitiske faktorer på planeten. På den ene side finder vi de igangværende tiltag hen imod en global, generel atomkrig, og på den anden finder vi potentialet til at udløse den største periode med global, økonomisk vækst i menneskehedens historie. Ovenstående udtalelse fra den polske præsident, mht.

den nylige, 50.000 mand stærke NATO-øvelse, »Anakonda 16«, der simulerer en invasion af Rusland, er en demonstration af desperationen på Wall Street og i [City of] London, der gør fremstød for at fremprovokere en udslettelseskrig med Rusland og Kina.

Der er en udviklingsvej for en fremtid med menneskelig fremgang – men denne vej fastlægges uden for USA – i takt med, og vores politiske proces fortsat befinder sig i Wall Streets fallerede, monetære systems kvælergreb, samt den pomp, der omgiver dette cirkus for folket og de etablerede medier. I kontrast hertil var det nyligt afsluttede Skt. Petersborg Økonomiske Forum i Rusland, som Obama forsøgte at sabotere, en total succes, der indbragte \$12 mia. store økonomiske aftaler blandt 40 lande, og hvor højtplacerede europæiske ledere, der krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og krigsprovokationerne, deltog. Den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy udtalte på konferencen:

»Vi har mange andre problemer, og vi har ikke råd til at lide pga. disse kunstigt skabte problemer. Og den stærkeste bør strække hånden frem, for den stærkeste spiller er Rusland, repræsenteret af præsident Putin.«

Det, som en stor del af verden allerede har erkendt, er, at nationens interesse ikke er bygget på militær aggression eller økonomisk krigsførelse, men derimod bygger på fremskaffelsen af en fremtid for ens egen befolkning, inklusive gennem internationalt samarbejde, for at skabe højere levestandard og bedre teknologier således, som nye indsigter i universet kan give os. Af fundamental betydning for denne udviklingsproces er rumprogrammet.

Lyndon LaRouche har peget på rumforskningspioneren Krafft Ehrlicke som den person, der »har skabt selve ideen om et rumprogram«. Ehrlicke var forpligtende engageret over for princippet om fremskridt og fordømte nejsigernes ikke-forandring, og udtalte:

»en filosofi med anti-vækst, der af menneskene forlanger, at de skal leve med mindre af alting, kan sætte os tilbage til Middelalderen, fordi en hund-æder-hund-kamp med sikkerhed vil bryde ud under sådanne omstændigheder ... Livet viser os, at teknologiske fremskridt er vejen ad hvilken. Men, baseret på disse teknologiske fremskridt, må vores art og vores civilisation ligeledes gøre fremskridt. Så kan vi gå videre.«

Rusland, Kina, Indien og andre har erkendt det uundgåelige, elendige resultat af »nul-vækst«-geopolitik og har afvist det og vist, at de er forpligtet over for økonomiske projekter og rumteknologi, der vil fremme menneskehedens fysiske økonomi og lykke. Kra-kanalen i Thailand, den forbedrede Suezkanal i Egypten, udviklingen omkring Mekongfloden, nye jernbanelinjer i Pakistan og Afghanistan og Chabahar-havnen i Iran er blot nogle få af disse. For nylig har Kina inviteret til internationalt samarbejde omkring sin fremtidige rumstation. Vicedirektøren for Kinas bemandede rumprogram, fr. Wu Pung, sagde for nylig til FN's Komite for den fredelige anvendelse af det ydre rum, i forbindelse med aftaler om nye rumstationer:

»Udforskning af rummet er menneskehedens fælles drøm og ønske. Vi er overbevist om, at implementeringen af aftalerne afgjort vil fremme det internationale samarbejde om udforskning af rummet og skabe muligheder for FN's medlemsstater, i særdeleshed udviklingslande, til at deltage i, og drage fordel af, anvendelsen af Kinas rumstation.«

Rusland og Kina har også for nylig annonceret et fuldt ud omfattende samarbejde omkring rummet. Ruslands ambassadør til Kina Andrey Denisov forklarede i et nyligt interview:

»Jeg ville lægge vægt på samarbejde omkring aktivitet i det ydre rum som et hele, snarere end en specifik leverance af et parti varer. Pointen er ikke at levere specifikt udstyr, men at organisere langsigtet, gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem alle siderne, der objektivt set har tætte forbindelser

ud fra et standpunkt om teknisk og teknologisk kompatibilitet.«

Dette er vejen til fremtiden. Mens USA plages af selvmord, narkotikamisbrug, masseskyderier og økonomisk disintegration, så går et flertal af menneskeheden videre til det næste niveau. London-Wall Street-finanssystemet er dødt. Vi har kun ét valg. Valget mellem krig, terror og økonomisk fortvivlelse på den ene side, kontra, at vi dumper Obama og alt, hvad han står for, og kræver en fremtid, der passer sig for menneskeheden.

Billede: »Anakonda 16«-vejen til Anakonda – NATO's mere og mere virkelige »march mod Moskva«. Truslen om Tredje Verdenskrig har aldrig været større. (www.eur.army.mil/Anakonda)

Den tyske udenrigsminister kritiserer NATO's militære manøvrer i Østeuropa, da de kan forværre relationerne med Rusland

19. juni 2016 – I et interview bragt i *Bild am Sonntag* i dag har den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier brudt med egne rækker og kritiseret NATO's beslutning om at arrangere militærmanøvrer i det østlige Europa. Han advarede om, at disse manøvrer kan øge spændingerne med Rusland. Han tilføjede, at "hvad vi ikke skal gøre nu, er at oppiske situationen med højlydt sabelraslen og skingre krigsråb."

“Alle, der tror, at symbolske parader af tanks på alliancens østlige grænse vil bringe mere sikkerhed, tager fejl,” sagde Steinmeier. “Vi gør klogt i ikke at skabe påskud for at forny en gammel konfrontation.”

NATO har netop afsluttet en ti-dages militær træningsøvelse i Polen, i hvilken 20 NATO- og allierede lande deltog. Manøvrerne inkluderede 30.000 tropper. Tyskland deltog. I denne måned har *Bild am Sonntag* rapporteret om planer for en ny NATO-styrke, i hvilken USA, Storbritannien og Tyskland hver får kommando over en bataljon på Ruslands grænse, begyndende næste år. Denne udvikling har ført til, at den russiske præsident Vladimir Putin har beordret en kontrol af kampberedskabet hos de russiske væbnede styrker.

Disse udviklinger finder sted blot uger før NATO-topmødet i Warszawa; de tre lande sagde, at de hver ville have kommando over en bataljon på NATO's østlige flanke med henblik på at afskrække enhver magtdemonstration vendt imod Polen og de baltiske lande.

De foreslåede NATO-bataljoner er del af en større militærstyrke, der står foran at blive godkendt på Warszawatopmødet d. 8.juli. Denne styrke inkluderer ifølge *Bild am Sonntag* tropper på rotation, oplagring af militærudstyr og en meget mobil styrke med opbakning af NATO's 40.000 mand store hurtige reaktionsenhed.

Foto: Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier.

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni,

forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagent er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil

blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de

Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske

Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

Det er Putin, der bestemmer, hvad der skal ske med 'Planen om Stor-Eurasien'

20. juni 2016 (Leder) – Den russiske præsident Vladimir Putin brugte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni som anledning til at fremlægge det eksistentielle spørgsmål, som nu konfronterer menneskeheden: Gå enten med i

det, han kalder 'Planen om Stor-Eurasien' for økonomisk udvikling og sikkerhed, eller også, stå over for den umiddelbart overhængende fare for det transatlantiske systems kollaps og en meningsløs global krig, som kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Under en to timer lang dialog, der blev præsideret af CNN's Fareed Zakaria, med deltagere, annoncerede Putin, at den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) nu vil indlede forhandlinger i denne måned med Kina om fuld integration i 'Ét bælte, én vej'-projektet, og han understregede, at 40 lande søger handelsforbindelser med EAEU, og at Rusland hilser Vesteuropas fulde deltagelse i dette ambitiøse program velkomment.

I den samme dialog talte han åbenhjertigt om USA's og NATO's »blodige kup« i Ukraine, samt indsatsen af nyere dato for at inddæmme Rusland med NATO-styrker.

Putins handlinger, samt det vanvittige, anglo-amerikanske krigsfremstød mod både Rusland og Kina, har udløst et voksende oprør blandt vesteuropæere, der ser krigsfare mere og mere klart. Ikke alene deltog flere europæiske ledere i Skt. Petersborg-forummet, imod Obamas og Londons udtrykkelige krav. Den tidligere franske præsident, Nicolas Sarkozy krævede en afslutning af sanktioneerne mod Rusland og opfordrede Putin, som, sagde han, befinder sig i en stærkere position, til ensidigt at afslutte de russiske gengældelses-sanktioner mod Europa. Putin responderede positivt til Sarkozys krav, så vel som også til udtalelser, som den italienske premierminister Matteo Renzi kom med, men han advarede om, at Rusland ikke er indstillet på igen at lade sig bedrage.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier gav et interview til det meget læste *Bild am Sonntag*, hvor han angreb de netop afsluttede NATO-øvelser langs den russiske grænse for at være en krigsprovokation, og han krævede et stop for de »krigshyl«, der kommer fra NATO. Steinmeiers handlinger har udløst et totalt skænderi mellem grupperinger i den tyske,

politiske klasse, lige så vel som, at Sarkozys tale i Skt. Petersborg har udløst en seriøs debat i Frankrig. Steinmeiers intervention er blevet støttet af den ledende militæranalytiker fra CDU, Michael Stürmers nylige angreb på NATO's provokationer, samt af udtalelser i denne uge fra tidligere tyske kansler Gerhard Schröder, der også har fordømt tendensen hen imod et nyt våbenkapløb og en Kold Krig med Rusland.

Alle disse fundamentale skift i det politiske landskab kommer blot få dage før Brexit-afstemningen i Storbritannien den 23. juni, og blot få uger, før topmødet mellem NATO's stats- og regeringsledere finder sted i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor NATO's deployeringer ind i De baltiske Stater og Polen efter planen skal ratificeres. *Sunday Telegraph*, en flagskibs-publikation fra Tory-grupperingen i Storbritannien, havde en barsk formuleret lederartikel til fordel for britisk exit af den Europæiske Union. Lederartiklen konstaterede åbenlyst, at EU er død.

Vi er nået til et *punctum saliens*-øjeblik, hvor menneskeheden enten går fremefter med det nye paradigme, som bedst kommer til udtryk i ideen om Verdenslandbroen, eller også styrter den ud i en udslettelseskrig. Der er ingen steder at gemme sig, for menneskehedens fremtid ligger i vægtskålene. Putin har totalt fod på dette opgør, og man kan forvente, at han vil gøre det, der er uventet, i de kommende dage og uger, for at vinde kampen om menneskehedens fremtid.

Her i USA består den største fare i, at disse voksende kræfter, der klart ser faren for en atomkrig, vil holde sig tilbage fra at bringe Obamas præsidentskab til fald – før han starter en krig. Ledende røster i den Amerikanske Komite for Øst-Vest-aftaler, inklusive dr. Stephen Cohen og Gilbert Doctorow, er noget forsinket ved at indse, at Obama ikke er en person, man »overtaler« til at gøre det rigtige. Han har begået forbrydelser, der klart berettiger til en rigsretssag, inklusive hans afvisning af at arbejde sammen med Rusland for

at knuse Islamisk Stat, al-Nusra og andre anglo-saudisk sponsorerede, jihadistiske bander. Hvor mange uskyldige liv er gået tabt, fordi Obama nægtede at samarbejde med Putin og de russiske tjenester – der ved, hvordan man fører en kontra-terrorist-operation?

I takt med, at denne kamp når nye dimensioner i Europa, fortsætter den kinesiske præsident Xi Jinping sin turne i Central- og Østeuropa, hvor han indgår betydningsfulde aftaler med Serbien, der er et afgørende omdrejningspunkt for den Eurasiske Landbro.

Frem for alt andet pålagde Lyndon LaRouche sine kolleger i søndags, nøje at overvåge Putins træk. Han vil tage skridt til flankeoperationer, baseret på hans opfattelse af hele den globale situation. Han stoler ikke på andre, i særdeleshed ikke Obama og briterne. Han vil handle på overraskende måder, som på bedste måde vil reflektere virkeligheden i dette øjeblik med et globalt opgør. Han er, understregede LaRouche, det bedste referencepunkt for handling.

Foto: Den russiske præsident Putin under et møde med lederne af verdens førende nyhedsagenturer, på sidelinjen af det 20. Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF 2016), Rusland, 17. juni 2016. Mikhail Metzel/TASS

Supplerende materiale:

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften

mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende

"nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som

det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimer fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

“På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert ‘ben’ af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben.”

De understregede også, at

“Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben.”

Forfatterne bemærkede, at revurderingen ‘holdningen til atomvåben’ i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets ‘Joint Air-to-Surface Standoff Missile’ og flådens Tomahawk-krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF,

17. juni 2016

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg

Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasiske partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig

fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål,

såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligt for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne

vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel

nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det

hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Lyndon LaRouche: Intet kan standse krakket – Putins rolle, samt en økonomisk vision efter Hamiltons principper, er afgørende

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

18. juni, 2016 (Leder) – Under en indledende diskussion som forberedelse til LPAC's fredags-webcast, kom Lyndon LaRouche med følgende kommentarer (parafrase):

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

Putin forstår denne krise, og hans perspektiv, som det reflekteres i hans bemærkninger ved Det Økonomiske Forum i Skt. Petersborg, er uforligneligt. USA og Storbritannien er de mest upålidelige. Det mest risikofyldte væddemål på denne planet udgøres af Obama. Obama vil tabe, punktum. Et helt nyt finanssystem er den eneste mulighed.

Folk, der vil kalde sig intelligente, må indse, at spekulation ikke vil virke. Hele hasardspilssystemet må annulleres. Al hasardspilsgæld må annulleres, og vi må begynde helt forfra – baseret på principper, der er totalt forskellige. Det Britiske [økonomiske] System må bringes til ophør. Det samme er tilfældet med det franske system, efter de Gaille-perioden. En total, global genopbygning kræves; ingen studehandler. Det amerikansk-europæiske finanssystem er umuligt. Sig »Nej!«. Vi må vende tilbage til et system, der er baseret på fysiske værdier, ikke pengeværdier. Vi må begynde forfra, med Hamiltons økonomiske principper som udgangspunkt.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin taler til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni, 2016. Foto: kremlin.ru

Supplerende materiale:

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmnet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der

opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasisk partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under

forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-

forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer,

fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De

støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådant er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold

krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

NATO spiller hasard med 3. Verdenskrig: Skal Europa være kanonføde? Fred er kun mulig sammen med Rusland og Kina! Af Helga Zepp-LaRouche

Klokken er, i bogstavelig forstand, ét minut i midnat. Elementær overlevelse vil kræve, at vi vågner op, før vi her i Europa ofres som kanonføde i en angiveligt begrænset atomkrig på alteret for det anglo-amerikanske imperiums geopolitiske interesser, et imperium, hvis krav om at herske over en unipolær verden ikke længere kan opretholdes. Hvis der under NATO-topmødet i Warszawa i begyndelsen af juli måned finder en yderligere opbygning af det amerikanske BMD-system sted – det

er bl.a. planlagt at forbinde systemet i Rumænien med krigsskibene, som er udstyret med Aegis-systemet, der kan affyre missiler – så kunne vi meget hurtigt nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Amerikanske soldater i et troppetransport fly.

Nyhedsorientering, maj/juni 2016:

Stop NATO's fremprovokation af atomkrig

Af Tom Gillesberg: Goldman Sachs fik sin kæmpebonus. Vil et britisk nej til EU lede til euroens kollaps, kaos i EU og udløse et internationalt finanskraak værre end i 2008? NATO er i gang med den største militæropbygning langs Ruslands grænse siden 2. verdenskrig. Kan vi forhindre en fortsat konfrontationspolitik, der vil føre til atomkrig? Putin åbner den asiatiske flanke, og Obamas plan for asiatisk NATO vendt imod Kina fejler. Terrorangrebet i Orlando viser, hvorfor de hemmelighedsstemplede 28- sider om terrorangrebet den 11. september 2001 må frigives. De netværk, der blev etableret og finansieret af Storbritannien og Saudi-Arabien gennem den såkaldte al-Yamama våbenhandelsaftale, og som blev beskyttet af FBI, stod ikke blot bag udåden i 2001, men står stadig bag blodige terroranslag. De er også kilden til Islamisk Stat og andre terrororganisationers store fremgang, for lande som Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet har støttet dem

i deres forsøg på at tage magten i Irak og Syrien. Læs mere på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13111.

Dette er en redigeret udgave af et foredrag af Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg den 9. juni 2016. Se foredraget og den medfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk/si/?p=13061.

Download (PDF, Unknown)

Barske ord; Hvem kan høre dem?

(Lyndon LaRouche) – Hovedtale ved konferencen i San Francisco (v/Helga Zepp-LaRouche)

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det

9. juni 2016 (Leder) – I går lykkedes det næsten indgriben fra FBI at forhindre Lyndon LaRouches deltagelse via internet i en stor konference i Nordcalifornien, arrangeret af hans medarbejdere. Hvis ikke lederskabet dér havde grebet ind i tide, ville LaRouche ikke have kunnet deltage.

Da LaRouche endelig kunne tale, var hans udgangspunkt den aktuelle, akutte trussel mod den menneskelige eksistens.

»Det væsentligste spørgsmål, jeg bekymrer mig om, er truslerne mod den menneskelige arts eksistens, i det totale område, lige nu. For, lige nu, på dette tidspunkt, står hele den menneskelige arts eksistens på den yderste rand, og vi må derfor være lydhøre over for at forstå, hvad det er for problemer, der er involveret i det her, og hvad det er for midler, der kan sikre en udvej for menneskeheden generelt.

Netop nu befinder den generelle menneskehed sig under en alvorlig trussel om undergang, på global skala. Det betyder ikke, at det nødvendigvis vil finde sted. Det betyder, at, hvis vi gør de rigtige ting, kan vi undfly disse trusler. Det er, hvor vi står generelt, lige nu. Og hvis du vil gøre noget ved det, så lad os tale om det.«

Men fra dette øjeblik og fremefter – lad os sige det ligeud – rev hovedindholdet i LaRouches bemærkninger slæmt i nerverne på mange lyttere. Han blev ved med at komme tilbage til spørgsmålet om personlig identitet, men især spørgsmålet om hans egen personlige identitet. På et spørgsmål om, hvordan det individuelle sind overvinder forhindringer for at vinde en kamp for menneskeheden, svarede han:

»Lad mig sige, at jeg har temmelig gode levnedsegenskaber. Jeg er en aktiv person i samfundet, og jeg er en ældre person, og en erfaren, ældre person, en af de mest erfarne af alle personer i denne kategori. Så jeg tror ikke, nogen ville have nogen vanskeligheder med at forstå, hvem jeg er, hvad jeg er, hvor jeg kom fra og hvad jeg gør.

Andre personer holder måske fast ved en idé om en anden identitet hos en anden person, som jeg ikke kender, men sådan synes det at være.«

LaRouche drejede næsten hvert spørgsmål rundt på denne måde. Dette her irriterer dig måske, men det første spørgsmål, du

skal stille dig selv, er: er det sandt? Er det sådan, at »tingene bare sker«, eller er det sådan, at »tingene bringes til at ske« af mænd og kvinder, der, som LaRouche sagde, er »kvalificeret til at skabe historie?« Da MacArthur blev tvunget ud af Filippinerne den 12. marts 1942, var det da rigtigt af ham at sige, »Jeg vender tilbage«, eller burde han have ændret det til »vi vender tilbage«? Ville mennesket have klaret at komme til Månen i 1969 – eller nogensinde – hvis det ikke havde været for den enlige skikkelse, den første og største tyske rum pioner, Hermann Oberth (1894-1989). Oberth var fattig det meste af sit liv. Efter at have kæmpet for rumrejser i årtier, havde han næppe mødt en eneste person, der både var enig i, og forstod, disses betydning. Men det er takket være denne »næppe en eneste person«, såsom Werner von Braun, at vi fik den revolution, som var rumprogrammet.

På et spørgsmål om, hvordan vi kan afgøre, hvorvidt vore forestillinger er fantasteri eller er sandfærdige, svarede LaRouche:

»Hvorfor siger vi simpelthen ikke, lad os identificere et sandfærdigt eksempel, en sandfærdig identitet. Jeg er. Og enhver, der vil benægte dette, ville tage fejl, ville være tåbelig.

Jeg er kendt som, identificeret som en historisk skikkelse igennem det meste af det 20. århundrede, og de fleste mennesker fra det 20. århundrede bør vide, hvem jeg er, og de bør vide, hvad jeg gør. De kender måske ikke alle detaljer omkring, hvad jeg gør, men sådan er det: Jeg er en prominent, en særdeles prominent, skikkelse på denne planet, blandt de mest prominente.«

Den senere del af det 20. århundrede ville have været uigenkendelig, hvis det ikke havde været for LaRouches sejr over det britiske, økonomiske system i en debat i 1971 på Queens College, New York, som dernæst, ad indirekte veje, førte til hans sejr med det **Strategiske Forsvarsinitiativ i**

Reaganregeringen i 1983.

Dette banede igen vejen for hans og hans hustru Helgas initiativ, som nu er blevet til den Eurasiske Landbro og den Nye Silkevej, og som er det 21. århundredes hovedudvikling frem til i dag.

Hvorfor er det så irriterende at lytte til det indlysende: at LaRouche er en hovedskikkelse i det 20. og 21. århundrede? Fordi vi i skolen lærte om demokratiets dyder? Er det den virkelige årsag, eller skyldes det snarere, at vi lukker ørerne, fordi vi finder det mere beroligende for os personligt at benægte, at nogen mand eller kvinde rent faktisk kan være ansvarlig for menneskets tilstand og menneskehedens skæbne?

Læs her Helga Zepp-LaRouches hovedindlæg på konferencen i San Francisco, Californien, den 8. juni:

Download (PDF, Unknown)

“Vi må atter blive sande

amerikanere”.

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 10. juni 2016

Jeg vil indlede vores diskussion med at påpege, hvad hr. LaRouche i de seneste dage meget klart har sagt: Vi befinder os i en ekstraordinært farlig periode i verdenshistorien. Det kan ikke ses tydeligere end af disse militærmanøvrer, der finder sted på de østeuropæiske grænser (Ruslands vestlige grænser). Disse kombinerede NATO-øvelser, der finder sted hele vejen op og ned langs Ruslands grænse, fra De baltiske Stater, ind i Polen og derfra mod syd. Dette er en kombination af fire forskellige, angiveligt uafhængige krigsspil, men det involverer live troppemanøvrer, af hvilke den største hedder "Anaconda 2016". Denne manøvre involverer 30.000 tropper fra 24 forskellige lande, inkl. 14.000 amerikanere, 12.000 polakker, 1000 faldskærmstropper og den virkelige krydsning af nøglefloden dér, Vistula-floden; samt træning af natlige angreb, tungt militærisenkram, 35 helikoptere, 3.000 militærkøretøjer, flådemanøvrer osv.

Engelsk udskrift.

WE MUST BECOME TRUE AMERICANS AGAIN!

LaRouche PAC Friday Webcast; June 10, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's June 10th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you joining us for our weekly Friday evening webcast here from larouchepac.com. As you'll notice, we're taking a little bit of a different format than customary today. We have a roundtable format, joined in the studio by Megan

Beets and Ben Deniston, from the LaRouche PAC basement science team; and also Kesha Rogers and Mike Steger are both joining us from the LaRouche PAC Policy Committee via video. So, we're going to have a little bit of a freer kind of roundtable discussion here.

I'd like to begin our discussion by just pointing out, what I think has been said very, very clearly in the recent days by Mr. LaRouche, that we're in an extraordinarily dangerous period of world history. This couldn't be made more clear than seeing these military maneuvers which are happening on the eastern border of Europe (the western border of Russia). These combined NATO maneuvers which are happening all the way up and down the border of Russia, from the Baltic States, into Poland, and then south from there. This is a combination of four different, supposedly independent, war games, but it involves live troop maneuvers, the largest of which is called "Anaconda 2016." That one involves 30,000 troops from 24 different countries, including 14,000 Americans, 12,000 Polish soldiers, 1,000 paratroopers, the actual crossing of the key river there, the Vistula River; and the exercise of nighttime assaults, military hardware, 35 helicopters, 3,000 military vehicles, naval maneuvers, and so forth.

If you take that, together with the three other maneuvers that are happening right now, you have approximately 60,000 troops that are engaged in military maneuvers all along the border of Russia. As Helga LaRouche pointed out, this the greatest troop and military hardware maneuver that you've had

on

Russia's border since World War II – the mobilization by Hitler

of the Nazi forces prior to the invasion of what was then the Soviet Union. Obviously, this many troops engaged in live military maneuvers, not only creates a very strong possibility for some accident occurring, which could trigger a rapid escalation towards a very hot war, which could escalate very quickly; but also it's very clearly a provocation, which is being

taken by NATO with Obama in the leadership, directly towards Russia. And it's being seen as such in the context of other things, by the Russian President and other leading members of the

Russian military. It's also being recognized as such by various

forces within Europe. {Der Spiegel}, one of the leading news magazines in Germany, put out a story on Wednesday, saying these

war maneuvers along the Russian borders, are "going too far", and

"are playing at real war". Clearly, any war that were to break out between NATO and Russia would very quickly lead to not a limited, not a tactical, but an all-out strategic, thermonuclear war.

If you combine this with Obama's upcoming to trip to attend

the NATO Heads of State Summit in Warsaw, Poland, while these war

games are actively taking place, along with his refusal to sit down with President Putin to discuss the deployment of these AEGIS anti-missile systems along the Russian border, which have

been characterized as a "Cuban Missile Crisis in Reverse," along

with the trillion dollar allocation that Obama has recently

signed off on, to modernize the U.S. military arsenal, including these B61-12 nuclear warheads, and the long-range LRSO [Long Range Standoff] cruise missiles; all of these, taken together, along with the simultaneous provocations that are happening by U.S. forces against China in the South China Sea.

Any sane person should be asking themselves, "Why are we driving the world towards the point of a war of extinction, when we could be taking up Chinese President Xi Jinping's offer to engage in a new strategic and economic architecture for the planet, based on win-win cooperation?" This danger, and also the very real possibility of a paradigm shift, were both put on the table at a very significant seminar sponsored by the Schiller Institute that occurred on Wednesday in San Francisco, California. Both Kesha and Mike were participants. It was titled, "Will the U.S. Join the New Silk Road? Global Scientific Development, or Nuclear War?" Mrs. Helga LaRouche gave an extensive and very thorough overview of this war danger in her keynote address; and Mr. LaRouche, in his remarks, said very clearly – this is the very beginning of what Mr. LaRouche said, "The key thing I'm concerned about, is the threats to the existence of the human species in the total area right now; because right now, at this time, the existence of the entire human species continues to be on the edge of jeopardy. And therefore we have to attune ourselves to understanding what the problems are that are involved in this, and what are the remedies for which we can get an escape for humanity in general. Humanity in general right now is under serious threat of jeopardy on a

global scale." So, that's very clearly said by Mr. LaRouche.

Also, I consider very significantly, in response to a question which was posed from former United States Senator Mike

Gravel, who was also a participant, a speaker in this seminar. He

posed a question to one of the other participants, Sergey Petrov,

the Consul-General of the Russian Consulate in San Francisco, to

which Mr. Petrov said that there is no such thing as a limited nuclear war, as some as some people would be delusional enough to

believe. What the Consul-General of Russia said at the Schiller

Institute gathering in San Francisco, is the following: "I share

the understanding that we are very close to a major conflict. And

I add that there is no possibility of a 'limited nuclear war.' If

that starts, it will be the end of the world."

I think the starkness of this statement, combined with what

Mr. LaRouche and Mrs. LaRouche both had to say, really underscores the sobriety with which we have to approach the discussion which we will have here today. Since both Kesha and Mike were participants in that seminar, I'm going to leave a little bit of the further discussion of the proceedings of that

event until a little bit later in the show. The seminar also involved Mr. Howard Chang, an internationally renowned expert on

water projects.

But before we open up the discussion, I would like to play a

short – approximately 10 minute – excerpt from the keynote

speech that Mrs. Helga LaRouche gave. This is the concluding excerpt of her remarks. She asked two questions: (1) How did we get here?; and (2) What is the solution to the crisis we now face? I just want to underscore, what you'll hear Mrs. LaRouche say in this excerpt, is what Mr. LaRouche reiterated, and I think is the subject that we have to pay attention to here today: that both the LaRouche movement in general, and Mr. and Mrs. LaRouche as individuals, {have played the crucial, central, historical role} in not only creating the possibility for a solution to this crisis, going all the way back to their proposal for the Eurasian Land-Bridge: the New Silk Road, in the aftermath of the collapse of the Soviet Union; but also continued to play the crucial role in providing the possibility for humanity to escape this crisis.

This seminar in San Francisco was a crucial element of that, but it's part of an ongoing series of interventions internationally, which include a very prominent conference in Europe that the Schiller Institute is sponsoring, coming up within the next two weeks. So, we'll have more discussion on all of that after we hear this short excerpt from Mrs. Helga LaRouche's keynote speech.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Okay, now, let me introduce the third [subject I want to talk about]. The solution to all of this would be a piece of cake. It is already there! A New Silk

Road is integrated. We called it at that time, first, the Productive Triangle; in 1991 we called it the Eurasian Land-Bridge: the New Silk Road, which was the idea that when the Iron Curtain had fallen, [to integrate] the populations in the industrial centers of Europe with those of Asia, through development corridors. This New Silk Road program would have changed the world in the direction of a peace order already in '91, but, unfortunately, you had Bush, Sr., you had Margaret Thatcher, you had François Mitterrand, who all had completely different ideas. They [wanted to reduce Russia] from a superpower into a Third World, raw-material-producing country, and they imposed the "shock therapy" in the Yeltsin period. They dismantled the Russian potential in three years , and they had no intention to allow Germany to have any kind of economic relation with Russia. So it did not happen.

You had the '90s, which were genocide against Russia. You had all of the consequences of the Bush period. You had the eight years of Clinton, which was a certain interruption; but then with Bush, Jr. and Obama, you went back to the old project of an American Century doctrine and the idea of a unilateral world.

Fortunately, in 2013, President Xi Jinping announced a New Silk Road to be {the} strategic objective of China. In the almost three years which have passed since, this idea to end geopolitics, to establish in the tradition of the ancient Silk Road, a win-win cooperation among all nations on the planet, is progressing extremely quickly. Remember, the ancient Silk Road was a fantastic cooperation in terms of exchange of culture, goods, paper, technology, porcelain, silk, silk-producing, and many other cultural manifestations. It led to a tremendous

benefit for all the countries which participated, from Asia to Europe.

The New Silk Road, obviously, is doing exactly that. The amount of projects which have been concluded between China and ASEAN countries, China and Latin American countries, China and Europe, China and African countries, China and East European countries, and now, in a very clear fashion, the economic integration between the Eurasian Economic Union, headed by Russia, and the New Silk Road, [is progressing very well. An alliance] has been formed between Russia and China, with India being the third factor in the situation. Many, many other countries have been joining.

Contrary to what you read and hear in the mass media, China is not doing badly. They are shifting their economic orientation from an export orientation, because the export markets in the trans-Atlantic sector are shrinking. They are now going more in infrastructure investment in many countries in the world, and to develop the inner region of China. [To raise the] consumer [to a] higher standard of their own population, since they have lifted 600 million people out of poverty, [into a] decent living standard in China. This is indeed the absolute correct policy, to say we will uplift the remaining people who are still poor, and also make them participate in the Chinese economic miracle.

Xi Jinping has [offered] to President Obama that the United States [should] not only by helping to , which I think is the moral obligation of the United States, given

the fact that they were the key reason why these countries are now in such disarray; by participating in the building of Africa,

which I think the West has an absolute moral obligation. The reason why you have millions of people as refugees, not only risking their lives, drowning in the Mediterranean, dying in the

Sahara, which has even more victims than even the Mediterranean.

Fifty years of IMF policy has denied economic development to Africa! The reason why people are taking a risk of a 50% chance

that they will die, to cross the Mediterranean, is because they

are running from war, from hunger, from epidemics, and this is the result of Western policy denying this continent economic development! We have a moral obligation to join hands to develop

southwest Asia, to develop Africa.

The United States also needs a Silk Road. If you look at the

figures of the U.S. Bureau of Labor Statistics, productivity has

collapsed over seven years in a row. All the indexes are going down. The United States population is in a terrible condition, or

at least in the poorer parts; while the rich become more rich and

Wall Street is having a heyday with cocaine parties and plotting

destruction for the rest of the world.

The United States needs an infrastructure project. The roads

are bad, the traffic is ridiculous. People spend hours and hours

every day in commuting, risking to disappear with their cars into

a pothole. They have no rail system. China has built 20,000 km fast train system up to the end of last year; they plan to have

50,000 km by the year 2020, uniting every major city in China through a fast train system, which are fantastic – they're smooth, they're fast, they're quiet. How many kilometers of fast

train systems has the United States built? Zero!

So, for the United States to build its own Silk Road, to

connect with the global development perspective is a question of

its own best self-interest. We have to get the United States off

this confrontation course, and simply say, we have to shift this

policy and all this trillion-dollar investment in modernization

of nuclear arsenals and the largest military budget in the world,

trying to maintain an empire which is collapsing anyway.

Rather,

shift, get rid of Wall Street, impose Glass-Steagall, get back to

a policy of Alexander Hamilton, a credit policy; invest in

infrastructure and go in the direction of a win-win cooperation

with the other nations of the world – with Russia, China,

European nations, India; build up Latin America, build up Africa

and Southwest Asia.

This is really the choice before the United States. I know

this is very difficult for you to think how this should be done,

but you know, think about Kennedy; think about the kind of

optimistic country the United States used to be. Think about

the
idea that America was built to be "a beacon of hope and a
temple
of liberty," where people from the whole world would go and
try
to be free. The U.S. singing the National Anthem, "the land of
the free." Is the United States the land of the free today? I
don't think anybody who is in their right mind would say that
today.

Go back to the values of the American Republic, as it
was
founded by people like Benjamin Franklin, or George
Washington;
go back to the policies of Alexander Hamilton, Franklin D.
Roosevelt, John F. Kennedy, Martin Luther King. I think if the
United States could mobilize itself to bring back that nation,
the whole world would love to be friends of the United
States again. Right now, I can tell you, the rest of the world
has almost given up on the United States, and when they look
at
the election process, the choice between a very, very
irrational
Donald Trump and unfortunately a very, very predictable
Hillary
Clinton, given her statements about confrontation against
Russia
and China. I think you have to really mobilize now. And I
think
the 28 pages, Glass-Steagall – these are flanks which can
derail
the situation long before this election is going to take
place.

We have to have a completely new world. Remember,
mankind is
not a beast, and mankind is not bound to do what seems to be
inevitable. Mankind is the only species capable of reason,
capable of free will, of defining and designing a beautiful

future, and then going to implement that. The last time was with Kennedy, the Apollo Project. I think we can absolutely do it again! I think you have a great possibility in front of you. I would encourage you – be American! Be true Americans again, and the whole world will be the most happy and embrace you!

OGDEN: So, that was a short excerpt from Helga LaRouche's opening remarks at the San Francisco seminar; and the full proceedings of that seminar will be made available as they are processed. The first panel is available on YouTube now. And as

I said, both Kesha and Michael Steger were participants in that event; so maybe I can just throw the discussion open to one of the two of you guys right now, to follow up on what we just heard from Helga.

MICHAEL STEGER: Sure, thanks Matt. One of the most interesting, one of the key aspects of this whole process and what our organization does, was demonstrated at the discussion process in San Francisco on Wednesday. You have key people in their areas: Obviously, Senator Mike Gravel represents what is a true American political tradition; to recognize that you fight for what's true, you go against popular opinion and peer pressure. And he was very clear on that question; you don't go along to get along. As Lyndon LaRouche often says, "You can't fight politically and go along with the popular opinion."

Dr. Howard Chang is a leading civil engineer; obviously the Consul-General of Russia was someone who spoke on behalf of his country. But the key question is that the standards our

organization represents in this existential crisis is something unique; it gives these individuals an opportunity to wage a political fight at the level necessary that inspires them towards what mankind can accomplish, and also addresses the real crisis in the world today. It's far too often that people who want to address the economic crisis, people who want to address the increasing and escalating war danger, fall far short of the necessary to want to work with us. And two, to recognize the quality of method which is necessary to address these problems. These problems are of great scope and magnitude; it's not fixing a pothole, although we have many potholes to fix as Helga points out. And apparently, the Chinese won't even be allowed to build – they wanted to build a small segment of high-speed rail between Los Angeles and Las Vegas; very easy. Actually, east of Los Angeles in the desert. And I guess apparently they won't even be allowed to build that in the United States. So, we can't build any high-speed rail; it's just been outlawed basically. This just came out.

But the size and scope of these problems cannot be – steps cannot be taken that simply alleviate one's guilt; or the tension on one's own identity regarding the dangers of nuclear war, or the increasing crisis that the economic collapse presents to many Americans. Too many people want to look for a quick solution; an

easy mechanism that "Maybe I can vote for this person, or that person." At this point, I think most people realize they can't vote for either of these people; yet you'll still find them consumed to discuss "Well, who do you vote for, though?" They're not willing to recognize that there's a higher method which is required to act to address this kind of crisis. And I think if you look at Lyndon LaRouche's comments at the discussion, he makes this somewhat clear in his remarks. Because there is something unique towards mankind's ability to advance. Mankind does not advance – unlike any other animal species on the planet – simply because it doesn't like the problems it sees. It's able to advance and evolve because of a unique creative capacity; essentially to become more beautiful, to become more creative. To make the discoveries about the Universe that have not been discovered before. And that commitment, that approach is oftentimes what's lacking; and as Helga said, we need real leadership in the United States, we need leadership in Europe today. The problem can be solved so easily.

The New Silk Road, the Eurasian development projects are so extensive, they're ongoing; there are collaborations between China, India, and Russia. And then the nations of central Asia, of Southeast Asia; the strategic intervention in the war domain in Southwest Asia; all of these are now being addressed in a fundamentally different way than they were by the United States and NATO for the last 15 years since the 9/11 attacks. Which has

just been ongoing war and destruction.

So, there's a comprehensive picture that the United States and Europe could participate in. So, why aren't we? Why don't we take those steps? Simply raising red flags that we're near nuclear war, or simply complaining and trying to figure out which of the lesser evils you vote for, are just obviously insufficient. So, why does that remain the discussion? The discussion has to take on a higher standard; and I think that's what Lyn has already recognized over these 50 years. Because if you think of it, 50 years ago, there was a quality of leadership of this nature. John Kennedy recognized that the way you uplift and strengthen a country is to set out on a mission that's never been accomplished before; but it wasn't just the Moon. It was the largest water projects, and the development of Africa. John Kennedy's view of the world and of the Universe had a great scope and magnitude to it, to help uplift the population; it wasn't a practical campaign. Someone like Martin Luther King had a similar outlook; and you saw that inspire people like Bobby Kennedy and Malcolm X, but there was a resonance. You saw the same thing from the great scientists like Krafft Ehrlicke; the visionaries in the space program didn't look at it as kind of fun engineering projects. They saw it as something of a cultural advancement of the human species. And there was a resonance with this quality of leadership politically, that unfortunately, I

think what was made clear by the seminar, is that many people are attracted, they gravitate towards this quality of leadership if they have a sense of honesty; but that the ability to demonstrate this method, to act upon that quality of the human mind and human creativity is a challenge for much of the population in the United States and Europe today. And the standard that they have to come up to, is not just acknowledging the dangers, but a standard of operating to embolden and strengthen the population to solve these problems and to move our civilization upwards.

And I think that really was the culminating nature of the discussion on Wednesday at the seminar; and it really is to bring more people into this quality of an organization. Of what we are as a political organization, but that we are must become what the nation is. And that requires our population must become better; they must become more courageous, more intelligent, and more beautiful if we're actually going to address these problems. Because they're not going to be addressed from any simple mechanisms; and I think that really was the fight we waged here for the seminar, and I think the only way to deal with the current crisis you presented at the beginning.

KESHA ROGERS: I want to continue with that theme, and add that I think what we have to look at is the unique role of Mr. LaRouche

over these years to identify a science of physical economy; which characterizes him in a way that was the understanding of both Krafft Ehrlicke and other leaders from the standpoint of the rejection – shall we say people that Michael brought up, such as John F Kennedy, such as Lincoln, Martin Luther King. A rejection of a limits to growth policy. And this is what Mr. LaRouche has organized as the founding principle of his economic policy in terms of what is the essential role of the advancement of mankind.

During the presentation, I had an opportunity to actually work with Michael and others there for the conference that was just held in San Francisco. And I presented on the unique role of Krafft Ehrlicke, the German space pioneer; and what he represented from the standpoint of putting forth the epistemology and the philosophy on human nature's identity in terms of creating an open world system. Which was this idea that you reject the Club of Rome meadows and foresters limits to growth population reduction; the Malthusian policy that human beings are nothing more than small lily pads, mindless beings. That they have no conception of advancing human creativity. And this is what was the unique role defining Krafft Ehrlicke from the standpoint that he knew that is was not just a matter of promoting technological advancements; but what do these technological advances do to improve upon the conditions of human life and the progress of mankind overall.

And this has been something that Mr. LaRouche understood is crucial in his science of physical economy, from the

standpoint

that you're not just looking at technological advancement from speaking of just one leap. But you're talking about a succession

of leaps in economic progress in society. And during the relationship that Mr. and Mrs. LaRouche developed with the identity and role of Krafft Ehrlicke as a scientist and genius of

his time, is really exemplified in what Mr. LaRouche continued to

develop around his policy for a Moon-Mars colonization program. I

think that people who have not actually studied the significance

of Mr. LaRouche and why he became a threat to this zero-growth policy, because he continued to push the limits, push mankind beyond the so-called limitations that have been put on mankind;

just as Krafft Ehrlicke understood that our extraterrestrial imperative was to actually remove all limitations and barriers from the progress of mankind. And the best way to do this was through the advancement of man into the colonization of space.

And I think it's important to note, that some people start

to put themselves into this smallness of thinking, in this mindless thinking. "Well, how are we going to travel into space

if we can't actually solve the problems here on Earth?" And Mr.

LaRouche made it a priority to actually organize an understanding

of what real technological advancement is; this was exactly the

thinking of John F Kennedy in the progress of the commitment of

the Moon landing, of sending a man to the Moon and bringing him

safely back to Earth. That this was going to lead to technological advancements that would pay themselves off several

times over; but what was going to be essential for it, is that you had to have breakthroughs as Mr. LaRouche called for, in several categories of technology that was actually going to be essential for bringing about an increase in the productivity of

society. You take the example; you look at this massive undertaking of what Krafft Ehrlicke did in the design and development of what took men to the Moon, in terms of the Saturn

V rocket. It wasn't something that was just thrown together on

the cheap; you couldn't have just Wall Street and Elon Musk going

in there and saying, "OK, let us just throw a spacecraft up."

This took some real engineering; it was a total transformation in

terms of the economic conditions of society. Thousands, millions

of people were put to work; the spin-off technologies that went

into it. Mr. LaRouche called for the advancement of four categories of technology, in thermonuclear fusion and related plasma technologies; or development of electromagnetic radiation

of high energy density. Basically promoting new synthetic materials or the production of the colonization of Mars; that you

were going to actually have to have flotillas in developing low-Earth orbit. And putting materials on the Moon to actually

lead to the colonization of Mars. How are we going to get there?

We had to have engineers, we had to have astrophysicists.

The technical considerations are all laid out very

prominently, but I think what it really represents is a transformation of the human species; and that's what Mr. LaRouche

was very crucial in, saying that you had to actually have a different identity of who we are as human beings. That we are actually distinct from the animal species; and that no limitations can be put on mankind to keep them in a state of bestiality. And the question of technological advancement is, are these advancements being made in a so-called barbaric society

that wants to keep human beings down and keep them enslaved; and

promote a policy of limitations on growth and population reduction so these policies would not be advanced. Or, are we talking about a cultural Renaissance, where these advancements are made as Krafft Ehrlicke understood, from the standpoint of a

new conception of mankind. This is what has really brought together the minds, and why Mr. LaRouche sees Krafft Ehrlicke as

extremely fundamental to how we overcome the threats facing us today in society.

OGDEN: Well, I think that's something that certainly you

elaborated very clearly in your speech at the conference, and I

think as we had a discussion with Mr. LaRouche yesterday; everybody who is on this show was engaged in that discussion. Mr.

LaRouche put a very emphatic emphasis on the personality of Krafft Ehrlicke and his courage in fighting for a vision which was

not a popular vision even among the people in the space community. And Mr. LaRouche asked that more research be done on

this; and I know that both you, Ben, and Megan have been

immersed

in this a little bit in the recent few days and weeks. So, maybe

you want to give people a broader idea of some of this.

MEGAN BEETS: Well, I can say something briefly. I was just looking back at comments that were made by both Helga LaRouche and Lyndon LaRouche at the memorial conference that was held in

honor of Krafft Ehrlicke in 1985, following his death in 1984.

And

both Lyndon and Helga LaRouche reflect something which I think really does go to the essence of the importance of the personality of Krafft Ehrlicke in what we were able to achieve in

the space program. And what they both reflected was the fact that his life made a contribution to moving the species as a whole forward; but why? It's exactly because he was not motivated by the kinds of practical considerations that were impinging on most of the population at the time; and both Lyn and

Helga reflected the fact that Krafft Ehrlicke was motivated by a

total cultural optimism. That not only was it necessary, but it

was also possible to move mankind forward into the Age of Reason;

to move man into a paradigm where we completely left the cultural

vestiges of the beast behind us. And if you look at Krafft Ehrlicke's work, which ranges from extremely technical papers on

the use of liquid hydrogen fuel to fictional stories which are envisioning the first manned mission to Mars; but all of them I

think are motivated by this passion and vision for a better mankind as a whole. And he came to the conclusion himself as

a
young man, that the way to realize that had to be space
travel;
had to be space colonization.

Just to add one more thing, Mrs. LaRouche was
reflecting on
a speaking tour that Krafft Ehrlicke did with the Schiller
Institute in the 1980s in Germany. And what she reported was,
that at that time, the resistance from the Greenie movements
was
so intense at some of these meetings, the police had to be
called
in. What Krafft Ehrlicke reflected on at the time was that
these
Greenie movements were very reminiscent of the fascist
movements
of the 1930s; and that's why the only way to move forward had
to
be by addressing exactly what you just raised, Kesha. The
essence of the cultural morality of mankind; is mankind a
culture
of beasts, or is mankind actually representing a culture of
what
Schiller would call beautiful souls?

BENJAMIN DENISTON: I think highlighting the fight for
that;
he fought for that. He went against the opposition even
within
the scientific community for that kind of idea; and I think
that
also goes back to something that Michael was saying about
what's
needed today. It's people like that; it's people who are
going
to fight for what's true. Not because they think it's what
their

neighbors will like, or because they think it's what will make them popular; it's because they have an internal drive that they know that's what's needed. You pulled up this quote – it's just one thing among many – I just thought it was indicative; this quote of Krafft testifying in Congress in, I believe it was in 1960, the early '60s. And really emphatically pushing the need for nuclear power for space; he said, the Universe runs on nuclear power. The stars are run by nuclear power; this nuclear power is an inherent part of the Universe and mankind is going to be obsolete in his attempt to be part of the Universe more broadly – go beyond Earth, fulfill this extraterrestrial imperative – if we reject nuclear power. That's one thing. Already in the early '60s, he said, if we don't do this by the end of the decade, we're going to be obsolete in terms of our space efforts. Nuclear power is one issue; one critical issue, obviously, for mankind as a whole, for space development. But you see this visionary quality of fighting against the opposition to these breakthroughs; and being the force that says, "No, this is what's needed," against massive opposition. The tragedy is that the opposition has taken over.

We had, under the leadership of Krafft Ehrlicke and people working with him, we had a nuclear rocket pretty much built by the early '70s; it was basically a few steps away from being ready to go, and it was just cancelled. It was not found to be too difficult; it was not found to be some failure; it was not found to be too expensive; it was just cancelled. And we've had

this zero-growth policy take over at that crucial pivot point
–
the late '60s, early '70s – when Lyn really came on the scene
and started to continue this fight. Obviously, Krafft
resonated
with that, and came to work with the LaRouches directly based
on
that; but you see the failure of departing from this visionary
quality and this fight to move into the future. But I think
he
exemplifies what's needed from the US population right now;
you're not going to find solutions from the existing cultural,
social framework. It's failed; that's expressing the failure
of
society.

We heard at the beginning, one of the things that
strikes me
in discussing this whole war danger and the fact that we're
taking steps towards nuclear war, which I think it's
important,
it was stated clearly. There's no limited nuclear war;
there's
no small nuclear war, you don't take small steps. If it
happens,
everything's over; it's gone. But what's potentially even
more
striking than that actually being a reality on the table?
Who's
talking about it? We have a Presidential election; are these
candidates raising this as an issue? Is there any discussion
about this? I think it just underscores the importance of
that
quality of leadership needed; and exemplified by what was done
in
San Francisco. We're going to be having, coming out of the
Schiller Institute conference in Germany coming up; and what
really this movement represents in the United States.

And I think this should also be an appeal to our viewers.

Really, this is a time when we need escalation; we need increase;

we need more support; we need more people to be these type of creative leaders like Krafft Ehrlicke, like Lyndon LaRouche.

That's the only thing that's going to save the country at this point.

OGDEN: Yeah, Michael made a point which I thought was very significant. That, at a time like this, when it's very clear how

huge the dangers are, you cannot allow yourself to be any less than the magnitude of the crisis challenges one to be. And the

magnitude and scope of thinking which is necessary to solve a crisis of this sort, of a civilizational scale, must be huge in

those terms. And I think one thing out of this discussion about

Krafft Ehrlicke, that occurred to me is, when you're thinking about where the entire idea of the geopolitics of the last 70 years has been rooted; it is rooted in the zero-growth technology, no development kind of paradigm. The idea that there

are limited resources that a growing population is fighting over,

and these territories and so forth; that is the fundamental tenet

of the geopolitics that has dominated this paradigm which has now

failed. When you talk about a New Paradigm, when you talk about

"win-win" as Xi Jinping says it, instead of winner take all, all

are winners. That fundamentally requires, it begs a new attitude

towards our concept of growth; that there is no idea of limits to growth, of fixed natural resources. But that you have an ever-expanding possibility of ever-increasing potentials of growth. I think as very demonstrated, China, in a certain way, does understand that in the way that Krafft Ehrlicke understood it; is a central element of their current policy, is not only the One Belt, One Road policy, but it is also this exploration of the Moon. Now just going to the Moon, as a sort of space race or setting your foot on a foreign body or something like that; but saying we're going to discover fundamentally new about the Universe. And as Mr. LaRouche has been emphasizing, this Chang'e mission to explore the far side of the Moon and everything that is there to be discovered. We don't even know; we don't know the extent to which we will discover brand new things about the structure of the Universe when we explore this new territory. That, I think, speaks to this idea that the idea of a New Paradigm, a new "win-win" system, is rooted in overturning the last 70 years of this Malthusian concept of zero-growth, zero technological development, and fixed resources.

And it's only natural that Krafft Ehrlicke understood it in those terms.

DENISTON: Anything else just goes to the longer legacy of the Zeus vs. Prometheus fight. You talk about this zero-growth paradigm; where did this come from? The British; the British royal family. People like Prince Philip; people like Prince

Bernhard. This oligarchical mindset. These guys are so explicit, their view of mankind is just disgusting cattle to be managed. Zeus would just pal up with these guys; they wouldn't even need to introduce themselves. They would just get together like they've know each other for ages. That mentality of this imperial conception of the management of mankind as a bestial species; that's where this zero-growth paradigm came from in this recent period, but it stretches back through history. You look at the writings of Aeschylus on the Prometheus vs. Zeus fight; the attack on Prometheus. And you see that as a reflection of a true negative principle of society at the time, which is carried through to today. This hatred of human progress; this hatred of creative development; this desire to keep mankind suppressed to this lower level. What angered Zeus wasn't just that he had something stolen from him; it's that he had a whole class of people he was managing, that Prometheus then gave an ability to uplift and realize their own humanity. And for that, Zeus punished him.

It's the same fight today; but today, Zeus has thermonuclear arsenals at his fingertips. We're at a clear, and I think this was very well expressed even in the discussions back in the '80s that we're talking about, with the need to move to the Age of Reason. We're at the point where mankind has developed technologically to the point where if we allow that type of

process to continue, you're talking about mankind annihilating himself; and that's what we're talking about right now, with these NATO deployments. It's complete insanity. But again, as we're saying, it's not going to be solved in the negative, by just saying, "Stop that. Don't do that." It's going to have to be resolved in the higher realization and actualization of the true nature of mankind as a Promethean force; as Krafft Ehricke represented. Today, as much as then, this need for an Age of Reason is the imperative; and space is emblematic of the Age of Reason, the age of mankind, really.

OGDEN: Well, I think it's important in the context of everything that we've discussed, also to note that we really are on the edge of a meltdown of the trans-Atlantic financial system. It was noted this week that now major European banks are beginning to cease their investment into the ECB, because of the ECB's negative interest policy. They said, why should we be putting money into the ECB if they're just going to be charging us for putting our money there? So, Helga LaRouche said, there's a lot of European bankers who are sleeping with billions of dollars underneath their pillows in the current days. But this is, even without the instability of what could happen in the build up to the Brexit vote at the end of this month. I know our institutional question for this week, which we haven't addressed; was on the subject of the Brexit. And Mrs. LaRouche said, if this means that Ireland and Scotland are going to leave the UK,

and the UK will break up; then sure, I welcome this. But in seriousness, we are on the verge of the meltdown of the trans-Atlantic financial system; the productivity of the United States is through the floor; unemployment in this country is unbelievable, especially youth unemployment. It's at levels that are unprecedented in the modern history of this country. And at the same time, you have the possibility of an entirely economic paradigm presenting itself in the form of the New Silk Road; everything that's coming out of the BRICS. We have the visit by Narendra Modi to the United States this week; he spoke to a joint session of Congress. There's a lot that could just happen; as Helga LaRouche said, it would be very easy. It would be a piece of cake for the United States to join this New Paradigm; and I think that's the ongoing of the LaRouche Movement internationally, is making that possibility very, very real. It requires a policy revolution in the United States to bring that about; but as was clear from the seminar in San Francisco this week – and I think will continue to be clear in our interventions in New York City around the Manhattan Project that Mr. LaRouche has initiated; and then this upcoming conference that's being sponsored by the Schiller Institute in Europe in the coming weeks. The activities of the LaRouche Movement internationally are crucial; and it's very significant that we're at the breaking point in terms of several aspects of this.

Mrs. LaRouche also put a big emphasis on the continued

fight

around the declassification of the 28 pages, because of what this

would imply in terms of the potential to bring down the entire Anglo-Saudi empire. And also everything that was contingent on

the lies that were told in the aftermath of 9/11; and what that

has led to in terms of the perpetual war policies, the refugees

who are coming into Europe from North Africa and the Middle East.

So, all of these things taken together, represent a situation which is dynamic, it's changing very rapidly, and it is

fertile ground for the types of interventions that the LaRouche

Movement is making internationally right now.

So, let me invite Kesha or Mike, if you want to say anything

more, in terms of reflections at the conclusion of this discussion, you're welcome to.

STEGER: I'd say, let's get rid of Obama and join the New Paradigm.

ROGERS: Yeah. I think it's true; we are at the end of an era of representation of barbarism, war, and these limits to growth consequences that Krafft Ehrlicke was very well aware of.

We're seeing the emergence of a new system of cooperation, a new

collaboration and dialogue among civilizations that's being led

by Russia and China. And I think the continued question being

presented by our activity is, will people actually join with LaRouche and join with the nations who are representing this new direction for mankind? And that means doing what Krafft Ehrlicke did, and breaking with all practicality, and as you said Ben, popularity; and actually going out and doing that which is seemingly impossible. I think China gives us the light and the inspiration as to human beings; that is our mission, that is what we do. We do those things which seem almost impossible. And we do those things that actually help to bring about the solutions that are going to lead to a greater condition for mankind. So, I think that's what we're representing right now, and we're on the brink of a total breakthrough; unlike anything that's been seen. But also, as Mrs. LaRouche said in her opening remarks, this breakthrough is going to come with rejecting the absence of any discussion on the threat of this thermonuclear war and what mankind really faces. Because the question is, what kind of society are we going to actually demand be brought into existence? What kind of future are we going to actually bring about for those generations not yet born? And Mr. LaRouche is committed to that, and many more people as we've stated, need to do the same.

OGDEN: OK. Well, thank you very much, Kesha. With that, I'm going to bring a conclusion to this webcast here this evening. I'd like to thank both Kesha and Michael for joining

us; and also thank you to Megan and to Ben. So, please stay tuned to larouchepac.com; and as I think you can tell, we have a very busy few weeks ahead of us, and a lot of responsibility. So, thank you very much; good night.